

Když přijedete na Zem
s takovým posláním,
je vždy jisté,
že své poslání naplníte?
Ne vždy.
Ne vždy?
Ano, jen když je ten člověk
zasvěcený na velice vysoké
úrovni před tím, než sem
přišel, pak ho jistě naplní.
Většina lidí,
kteří sem přijdou,
mají také poslání.
Obyčejní lidé
mají také poslání.
Když sem ale přijdou,
úplně na to zapomenou.
Proto je Země zalidněná.
Mnoho lidí sem přijde
a zapomenou.
Přijdou se vznešenými ideály,
mají hrát velké role,
pak se ale zcela
do té role ponoří
a zapomenou na svůj záměr.
Někdy
si vzpomenou příliš pozdě
v životě, ale velice nejasně.
A přijde k nim mnoho
překážek, aby je otestovali,
„Dobrá, v Nebi jsi říkal
velké věci,
podívejme se, jak to uděláš.“
Jako když chcete závodit,
samozřejmě, kolem dají
hodně plotů.
Je to závod!
Je to hra.
Kdyby tam nebyl plot,
žádná překážka, žádný závod.
Teď pro tebe máme
to a tamto a něco dalšího
a bazén, abys
přes něho přeskočil,
a ploty,
abys přes ně přeskočil.
„Uvidíme tedy, co uděláš.
Ukaž se.
Pokud to nedokážeš, selžeš.
Chceš to udělat,

tak to udělej.“
To je problém.
Když ale nejsme osvětlení,
vypadají věci velice
obtížné a těžké,
a že je to utrpení.
To je ten problém.
Když jsme v Nebi,
díváme se na to,
jako bychom hráli hru,
žádný problém.
Nevadí, když jednou opustíte
tento svět, budete mít
opět svoji sílu.
Budete to vidět jinak.
A někdy budete litovat,
že jste to neudělali lépe.
Proto se někdy
chcete vrátit zpět,
„Och, kdybych se vrátil,
udělal bych to lépe.“
Snažte se tedy tady dělat
co můžete,
abyste se nemuseli vracet.
Kdybychom byli v Nebi,
podívali bychom se zpět,
rozuměli bychom tomu, že...
Samozřejmě, budete
rozumět, i když budete tady,
natož když půjdete do Nebe.
Závisí to ale na vaší úrovni.
Jelikož ale skutečně
vědomě rozumíte,
proto se váš život stane
více uvolněným.
Nevědomě budete rozumět.
Na vyšší úrovni rozumíte.
Proto někdy nastane situace
a vy prostě víte,
jak s ní naložit,
aniž byste museli myslet.
A čím více a více budete mít
takových zkušeností,
váš život bude moudřejší
a mnohem uvolněnější.
Je to jiné. I teď, když se
podíváte zpět na váš život,
víte, že je to jiné.
Ale je to jen zdánlivě.
Dokonce hlouběji uvnitř

je to mnohem víc změněno.
Bez zasvěcení byste tady
pravděpodobně museli zůstat.
I kdybyste přišli
se vznešeným záměrem,
bylo by obtížné ho naplnit.
Lidé stále zapomínají
a užívají si
všech těch materiálních
odpadků a zapomenou.
Tak se nechá
mnoho lidí napálit
a zůstanou tady.
Ta hra je tady vzrušující
a lidé zapomínají,
proč sem přišli.
Jsou to všechno
abstraktní věci.
Mistr znamená,
že už zvládáte sebe.
Přijdete, odejdete,
děláte, co chcete.
Můžete být soucitní
nebo nemusíte být soucitní.
Není to povinnost.
Jste volní,
jste jedno s Bohem.
Není ve skutečnosti nic,
co byste měli dělat, jen když
někteří lidé trpí a podobně,
a vy to skutečně chcete dělat
nebo si sem chcete přijít hrát.
Je to v pořádku.
Nemáte vůbec
žádné závazky.
Toto je hranice vysvobození.
Můžete běhat po okolí,
nahoru a dolů.
Žádný problém.
Bůh nepřivázal
Mistrovi žádný řetěz.
Mistr si může
svobodně zvolit.
Zdravím, Mistryně.
Dostala jsem dopis
od paní, která má
Pohodlnou Metodu.
Říká, že má tak moc Světla
a Zvuku,
že je jí to nepohodlné.

Řekněte jí,
že nesmí meditovat tak moc.
Jinak by musela být víc
vegetariánkou, pak jí
bude s vyšší silou příjemněji.
Musí se vyčistit.
Říkám jim, aby nemeditovali
víc než půl hodiny.
Možná to přetahuje.
Musí být víc vegetariánkou,
pak jí bude pohodlněji.
Nebo vypnu Světlo
a uberu grády. Zeptejte se jí,
co upřednostňuje.
Lidé kvůli Světlu a Zvuku
umírají a tady...
Nikdy nevyhrajete.
Když jim dáte příliš, řeknou:
„Och, to je moc!“
Nedáte jim nic,
„Och, příliš málo!“
Nikdy nevyhrajete.
Proto radím,
že lidé musí být vegetariány,
musí dodržovat pravidla,
být čistí.
Víte kde je její nepohodlí?
V jejím vědomí,
pocitu viny.
Ona si myslí,
že si to nezaslouží,
protože se probudilo
její svědomí
a hubuje jí, říká:
„Jak můžeš vidět tak moc?
Jsi vinna, jsi špatná!“
Takové věci.
Více vegetariánství,
víc dodržovat pravidla
a méně meditovat,
pokud nechce mít
takové nepohodlí
s dobrými věcmi.
Patnáct let jsem se necítila
fyzicky moc dobře.
Ach, taky tak!
Oni nikdy nezjistili co...
Co je důvodem, že?
Modlila jsem se
hodně k Mistryni,

abych věděla co je
se mnou skutečně špatně.
A zjistila jsem,
že jsem otrávená arzenem,
ale nevěděla jsem odkud.
Otrava arzenem?
Ano.
Možná z pití nebo z něčeho.
Nevím, ale nejspíš
je to kvůli mé profesi,
všechny ty chemie,
které vdechují atd.
Ano, ano.
Může to stále zůstat
v mém těle?
Samozřejmě.
Jsme-li otráveni,
většinu času,
když meditujeme na Zvuk,
zvuk to vyčistí,
ale někdy to má
vedlejší účinek
a je to nepohodlné.
Když vám to bude
moc nepohodlné,
když to už
nebudete moct vydržet,
pak přestaňte, ano?
A později zase pokračujte.
(Ano.)
Někdy člověk nemůže
vydržet ten očistný proces.
Je to tak těžké.
Oni to teď prozkoumávají
a budou dělat detoxikaci.
Mám dobrého lékaře,
který dělá akupunkturu.
Většinou, když mám
hodně práce, všímám si,
že je to velice bolestivé.
Vy už to víte.
Musíte brát léky a meditovat.
Ano,
momentálně žádné léky
neberu, vůbec žádné léky.
Dělali mi akupunkturu.
Ano,
jestli to pomáhá, dobrá.
Pokud ne,
pak musíte brát léky.

Když jdeme do další úrovně,
znamená to,
že opustíme tělo?
Taky, taky.
Většinou během spánku.
Protože, když jste vzhůru,
tak usilovně bojujete,
takže Mistr řekne:
„Dobrá, dobrá, zůstaň tam.“
Během spánku je to snazší,
protože spí také náš mozek
a odpočívá
a Mistr může s naším
duchem lépe pracovat.
Proto někdy, když náhle
vstanete, například,
když vás někdo kopne
nebo vás vyruší a pak
tam možná ještě zůstane
nějaké Světlo nebo něco
jako velice široký závěs
před vašimi očima.
To proto, že jste zrovna měli
krásnou vnitřní zkušenost,
ale zapomněli jste se vrátit.
Není to žádný problém.
Vy máte mnoho problémů.
To je vaše volba.
(Že máme problémy.) Ano.
V Nebi jste velice silní
a říkáte:
„To nic není,
všechny ty překážky
zvládnou všechny najednou.
Chci mít to a tamto.
Podívejme se, jestli
toho dosáhnu.“
Teď je řada na vás.
Pro některé je to tak.
Je to ale velice nesnadné.
Vy chcete žít to vzrušení,
vyhovuje vám to.
Líbí se vám to.
Chcete to mít.
Je to silné.
(Teď už je toho ale dost.)
Teď to tak říkáte.
Už jste ale
„podepsala kontrakt“.
Chcete to tak dělat.

Já to nemohu změnit.
Už jste podepsala kontrakt,
přišla jste sem
a potkáváte se s problémy,
„už nechci“,
to ale není možné.
Je příliš pozdě.
Je tady tolik zážitků,
nemusíte mít strach.
Každý je jiný.
Mistr se nemůže starat
o každého stejně.
Záleží to také na vaší
osobnosti, na vašich touhách
ve vašem předchozím životě,
na vašem charakteru,
na vašem poslání v tomto
životě. Mistr
musí pracovat s tím vším.
Pro vás je dobrý tento
způsob, pro ní tamten způsob.
Nemůže to být stejné.
Každý je jiný.
Udělalí trochu jiné
rozhodnutí v Nebi.
Je to také o tom,
co jste si zvolili.
Nemůžeme si přečíst
volbu, kterou jsme udělali,
abychom...
Už jste to četli.
Vy víte všechno. Ano?
Už víte, co tady máte dělat,
pak ale, když...
Když ale mé přítomné já
už to nemůže dělat?
Pak se budete muset
vrátit zpět.
Dobrá, žádný problém.
Teď jste zasvěceni,
zvládnete to.
Nesmíte to ale vědět,
aby nemělo vaše ego
žádné překážky.
Kdybyste toho věděli moc,
„Och, my jsme nejvyšší
andělé v Nebi a
přišli jsme sem kvůli
těmto ubohým, malým,
neznalým lidem“,

pak bychom byli pyšní.
Ano, ale neměli bychom
znát náš úkol,
když už jsme si ho sami
určili, abychom ho naplnili?
Ano, kdyby to bylo tak
snadné, bylo by to hezké.
Není to ale tak.
Ano, ne vždy.
Člověk to nemůže vždy
vědět. Je to Mája, iluze,
zákon tady, že když
opustíte Nebe
a přijдете sem,
musíte všechno zapomenout,
jak velcí jste,
jak moudří jste,
jak silní, jak mocní jste.
Musíte zapomenout na vše.
Musíte začít zase od píky.
Je to tady divadlo.
Jinak by tady nebylo co dělat.
Jak jsem již řekla,
je to jako závod.
Kdyby tam nebyly
žádné překážky,
pak by to nebyl závod.
Nebylo by tam
žádné vzrušení.
Nebyla by tam žádná
soutěživost, nic.
Tento svět musí být takový
a když sem přijdeme,
musíme dodržovat
zákony tohoto světa.
Jinak byste sem
nemohli přijít.